

за похвалѣ и подарѣна на Българското юношество, за
 които не нѣга падаше друго нищо да говоримъ, отвѣтъ
 горещи благодарности на съставачитѣ и, безъ да ѣмъ
 глѣдамы какъдѣ е спорѣдъ прѣчтѣжтѣ:, на подарѣно
 пжрѣдѣ жкѣтѣ са не глѣдатъ, “ иж ка-
 то ѣмъ попрочитѣ човѣкъ и понди кждѣ крайтѣ и,
 вѣжда побѣче отъ осметѣтнѣ помѣшника, коѣто
 нѣщо ны прѣвы да са радвамы и ны заджжѣва
 отъ странѣ на нашето юношество да ѣмъ поразглѣ-
 дамы и да кѣжмъ нѣщичко и за нѣж. Г. Мом-
 чѣловъ е съставѣвалъ ѣдижъ Писменицъ изъ два ѣ-
 зыка ѣдинъ на другъ нарѣченъ, на мѣсто да ги
 приклизнѣ. Той самъ ги испокѣдва въ прѣдговорѣтѣ
 си, защо днѣшнѣтѣ ни ѣзыкѣ може да са обра-
 бѣти само отъ ѣзглѣданьето на матерѣтѣ т. е.
 въ пжрѣкѣтѣ периодѣ на истѣриѣта мѣ, и така не
 трѣбваше ли да направѣ Писменицѣтѣ си и на
 нѣго ѣзыкѣ? друго, нападѣ на г. Христѣка, че
 писѣлъ да е приклизнѣлъ Граммѣтикѣтѣ си кжмъ
 Старо-Българскѣтѣ ѣзыкѣ, за коѣто г. Христѣ-
 кѣ инѣма правдѣ, защо човѣкъ като зѣинг. Мом-
 чѣловѣтѣ Писменицъ (коѣто ни ѣчи Старо-
 Българскѣтѣ ѣзыкѣ) и г. Христѣковѣтѣ Грам-
 мѣтикѣ, не намира никакъж рѣзликъ, и така
 сжрѣтѣ дѣмы, дѣто ги говорѣи г. Момчѣловъ
 грѣщо г. Христѣка, оставатѣ въ рѣхъ мѣ. Г. Мом-